

коимъ, като дойде да не убіе мене, (и) майка сосъ чадата.

12 А Ты си рекалъ: воистиннѹ ще ти сторимъ добро, и ще поставимъ семето твое както песо-каты морскій, който изъ множеството не може да се извори.

13 И спава тамѹ презъ онаа ноць: и зема изъ онаа колвото се случи да има на ржката си, за даръ на Исавѹ брата си:

14 Козы двесте, и тарцы двадесеть, овцы двесте, и овны двадесеть,

15 Велблюды доилицы, сосъ чадата имъ, тридесеть, кравы четыридесеть, и юнцы десеть, ослы женски двадесеть, и ждрекета десеть.

16 И предаде въ ржцете на-раките свои, се-кое стадо осокни: и рече на раките си: зами-нете предъ мене, и оставете разстоаніе междѹ стадо и стадо.

17 И на първѹмъ зарачи, и казѹваше: ко-гато те срѣкне Исавъ братъ ми, и попыта те, и казѹва: чїи си? и кадѣ стивашъ? и чїи (сж) тїа (щото карашъ) предъ себеси?

18 Тогѹва ще речешъ: тїа (сж) на-ракаты твой Іакова, дарка испратена на господина мѹ Исавѹ: и ето, и онъ слѣдъ назе (прихожда).

19 Така зарачи и на вторѹмъ, и на третї-мъ, и на сичките които послѣдѹваха ѿ диръ на-стадата, и казѹваше: споредъ тѹа рѣчи ще из-говорите на Исавѹ, когато го намѣрите.

20 И ще речете: ето, слѣдъ насъ и самъ ракъ твой Іаковъ. Защото говореше: ще укротимъ ли-цето мѹ сосъ даржты, който предъходи преди ме-